

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (első tanács)

2022. június 13. *

„Közszolgálat – Az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezése – A Portugália által jelölt egyik személy kinevezése – Az Unió és alkalmazottai között a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett felmerülő vitás ügy hiánya – EUMSZ 270. cikk – A hatáskör nyilvánvaló hiánya”

A T-334/21. sz. ügyben,

Ana Carla Mendes de Almeida (lakóhelye: Sobreda [Portugália], képviselik: R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho és P. Almeida Sande ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: K. Pleśniak és J. Gil, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, M. Jaeger és O. Porchia (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az EUMSZ 270. cikkben alapuló keresetében a felperes, Ana Carla Mendes de Almeida az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezéséről szóló, 2020. július 27-i (EU) 2020/1117 tanácsi végrehajtási határozatnak (HL 2020. L 244., 18. o.) a José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerrát az Európai Ügyészség európai ügyészévé kinevező részének (a továbbiakban: a megtámadott határozat) megsemmisítését, valamint az Európai Unió Tanácsa által 2021. március 8-án hozott, a felperesnek a megtámadott határozattal szemben 2021. február 10-én benyújtott panaszát elutasító határozat megsemmisítését kéri.

* Az eljárás nyelve: portugál.

A jogvita előzményei

- 2 2017. október 12-én a Tanács elfogadta az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló (EU) 2017/1939 rendeletet (HL 2017. L 283., 1. o.). E rendelet 1. és 8. cikke értelmében a rendelet létrehozta az Európai Ügyészséget mint európai uniós szervet, és meghatározza annak működési szabályait.
- 3 Az említett rendeletnek az Európai Ügyészség felépítésére vonatkozó 8. cikkének (2) bekezdése szerint ez utóbbi egy központi szintből és egy decentralizált szintből áll.
- 4 A 2017/1939 rendelet 2. cikkének 4. pontja szerint az Európai Ügyészség személyzete az a központi szinten működő személyzet, amely támogatja az Ügyészi Kollégiumot, az állandó tanácsokat, az európai főügyészt, az európai ügyészeket, a delegált európai ügyészeket és az adminisztratív igazgatót az Európai Ügyészség e rendelet szerinti feladatainak teljesítése érdekében végzett napi munkájában.
- 5 Az európai ügyészek feladatait az említett rendelet 12. cikke határozza meg.
- 6 Ami az európai ügyészek kinevezését illeti, a 2017/1939 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt vevő minden tagállamnak három személyt kell jelölnie az európai ügyész tisztségére az adott tagállam ügyészi vagy bírói karának azon aktív tagjai közül, akik rendelkeznek a magasabb szintű ügyészi vagy bírói tisztségbe történő kinevezéshez – a saját tagállamukban – szükséges képesítéssel, és akik a nemzeti jogrendszereket, a pénzügyi nyomozásokat és a büntetőügyekben folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködést illetően releváns gyakorlati tapasztalatra tettek szert.
- 7 A 2017/1939 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az ugyanezen rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében említett kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének kézhezvételét követően a Tanács kiválasztja és kinevezi a jelöltek egyikét az adott tagállam európai ügyészévé. E rendelkezés pontosítja, hogy ha a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület azt állapítja meg, hogy egy adott jelölt nem teljesíti az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket, akkor ez a véleménye kötelező erővel bír a Tanácsra nézve. A 2017/1939 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében a Tanács az európai ügyészeket egyszerű többséggel választja és nevezi ki hatéves, nem megújítható időtartamra, és határozhat úgy, hogy a hatéves időszak leteltével legfeljebb három évvel meghosszabbítja megbízatásukat. Ugyanezen rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az európai ügyészek egyharmadának helyére háromévente új személyeket kell kinevezni, és hogy a Tanács – egyszerű többséggel – átmeneti szabályokat fogad el az európai ügyészeknek az első hivatali időre szóló és az alatt történő kinevezésére vonatkozóan.
- 8 A 2017/1939 rendelet 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács megállapítja a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatát.
- 9 A 2017/1939 rendeletnek a személyzetre vonatkozó általános rendelkezésekről szóló 96. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja, hogy ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek (a továbbiakban: egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek), valamint az uniós intézmények közötti megállapodás révén elfogadott, az említett személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket hatályba léptető szabályok alkalmazandók az európai főügyészre és az európai ügyészekre, a

- delegált európai ügyészekre, az adminisztratív igazgatóra, valamint az Európai Ügyészség személyzetére. E rendelkezés második bekezdése szerint az európai főügyészt és az európai ügyészeket az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban az Európai Ügyészség ideiglenes alkalmazottjaiként kell felvenni.
- 10 Ami az Európai Ügyészség személyzetét illeti, ugyanezen 96. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy e személyzetet az Unió tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szabályok és rendelkezések szerint kell felvenni.
- 11 2018. július 13-án a Tanács elfogadta a 2017/1939 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatáról szóló (EU) 2018/1696 végrehajtási határozatot (HL 2018. L 282., 8. o.).
- 12 2019. április 23-án a nemzeti kiválasztási eljárást követően megnevezték a Portugália által az európai ügyészi tisztségre jelölendő három jelöltet. A felperes e jelöltek között volt. A felperes 2012 óta látja el a Portugál Köztársaság ügyészi feladatait a Departamento Central de Investigação e Ação Penalnál (a nyomozásért és a vádhatósági eljárásért felelős központi osztály), és 2020 januárja során az uniós forrásokra vonatkozó nyomozási és bűnmegelőzési egység koordinátorává nevezték ki. A másik két kiválasztott jelölt egyike Moreira Alves d'Oliveira Guerra volt. A három kiválasztott jelölt nevét közölték a 2017/1939 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében említett kiválasztási bizottsággal. A pályázókat betűrend szerinti sorrendben sorolták be.
- 13 2019. október 24-én a kiválasztási bizottság meghallgatta a felperest, és 2019. november 18-én továbbította indokolással ellátott véleményét a Tanácsnak, és a Portugál Köztársaság által jelölt három jelölt tekintetében a következő preferenciális sorrendet határozta meg: 1) a felperes; 2) Moreira Alves d'Oliveira Guerra; 3) João Conde Correia dos Santos.
- 14 2020. július 27-én a Tanács elfogadta a megtámadott határozatot.
- 15 E határozat 2. cikke értelmében:
- „A Tanács a következő személyeket nevezi ki az Európai Ügyészség európai ügyészeivé ideiglenes alkalmazottként, AD 13 besorolási fokozatban, a 2020. július 29-től kezdődő hároméves, nem megújítható időtartamra:
- [...]
- [...] Moreira Alves d'Oliveira Guerra.”
- 16 2020. október 22-én a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikke alapján panaszt nyújtott be a Tanácshoz a megtámadott határozattal szemben.
- 17 2021. február 5-én a felperes az EUMSZ 263. cikk alapján keresetet indított a megtámadott határozat megsemmisítése iránt, amelyet a Törvényszék Hivatala T-75/21 számon vett nyilvántartásba.
- 18 2021. február 10-én a felperes kiegészítő panaszt nyújtott be, amelyben olyan új tények felmerülésére hivatkozott, amelyeket a Tanácsnak figyelembe kell vennie a felperes panaszára adott válaszában.

- 19 A panaszt elutasító határozatában a Tanács kinevezésre jogosult hatósága a panaszt nyilvánvalóan elfogadhatatlannak minősítette, mivel nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy annak helyt adjon.
- 20 2021. július 8-i Mendes de Almeida kontra Tanács végzésével (T-75/21, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:424) a Törvényszék elkészettség miatt mint elfogadhatatlant elutasította a 2021. február 5-én megindított keresetet. Az e végzéssel szemben benyújtott fellebbezés folyamatban van a Bíróság előtt.

A felek kérelmei

- 21 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a panasz elutasításáról szóló határozatot;
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant és részben nyilvánvalóan megalapozatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 23 A Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikke szerint, ha ez utóbbinak nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék az előadó bíró javaslatára – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 24 A jelen ügyben a Törvényszék megítélése szerint az ügy iratai alapján kellő információ áll a rendelkezésére, és az eljárási szabályzat 126. cikke alapján úgy határoz, hogy nem szükséges az eljárás folytatása.
- 25 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes a megtámadott határozat és a panaszt elutasító határozat megsemmisítésére irányuló jelen keresetet az EUMSZ 270. cikk alapján nyújtotta be.
- 26 E cikk szövegéből következik, hogy az abban előírt hatáskör kiterjed az Unió és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyre a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.
- 27 E tekintetben a keresetlevélben a felperes az említett cikk alapján történő keresetindítást azzal indokolja, hogy a 2017/1939 rendelet 96. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodás révén elfogadott, a személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket hatályba léptető szabályok – eltérő rendelkezés hiányában – alkalmazandók többek

- között az európai ügyészekre, és hogy ezen ügyészeket az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban az Európai Ügyészség ideiglenes alkalmazottjaiként kell felvenni. Márpedig a 2017/1939 rendelet egyetlen rendelkezése sem zárja ki a személyzeti szabályzatnak és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételeknek az európai ügyészek kinevezésére való alkalmazását.
- 28 A felperes pontosítja, hogy noha az európai ügyészek kinevezésére a legfelsőbb politikai szinten kerül sor, ugyanez a helyzet az európai főügyész esetében is, akit a Tanács és az Európai Parlament nevez ki. Márpedig a felperes rámutat, hogy a 2018/1696 végrehajtási határozat mellékletében szereplő VII. szabály 1. pontja kifejezetten előírja a személyzeti szabályzat jogorvoslati lehetőségeinek alkalmazását az európai főügyész állására pályázó azon jelentkezők számára, akiket a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület kizárt. Ennek a belső koherencia alapján e végrehajtási határozat olyan értelmezéséhez kellene vezetnie, amely szerint az európai ügyész tisztségére jelölt személyekre ugyanazon jogorvoslati lehetőségek alkalmazandók. A jogalkotó a személyzeti szabályzatnak csupán az európai ügyészek kiválasztási eljárásának jellegével összeegyeztethetetlen szabályait kívánta mellőzni, annak érdekében, hogy biztosítsa a megerősített együttműködésben részt vevő minden tagállam számára egy európai ügyész kiválasztását, valamint a más tagállamok állampolgárságával rendelkező személyek pályázatainak elfogadhatatlanságát.
- 29 Az a tény, hogy a 2018/1696 végrehajtási határozat nem írja elő kifejezetten a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek az európai ügyészekre való alkalmazását, nem akadályozza annak, hogy a megtámadott határozattal szemben az EUMSZ 270. cikk alapján keresetet lehessen indítani. A személyzeti szabályzat 90. cikke alapján akkor lehet panasszal élni, ha a panasz megfelel a rá vonatkozó alakszerűségi és határidővel kapcsolatos követelményeknek, és az EUMSZ 270. cikket úgy kell értelmezni, hogy az nem csupán azon személyekre alkalmazandó kizárólagos módon, akik tisztviselők vagy a helyi alkalmazottaktól eltérő jogállású alkalmazottak, hanem azokra is, akik ilyen minőséget tulajdonítanak maguknak. Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 46. cikkének megfelelően analógia útján alkalmazandók a személyzeti szabályzat VII. címének rendelkezései, amelyek pontosítják, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek hatálya alá tartozó tisztségre pályázó személyekre a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikke vonatkozik. A felperes ezenkívül arra az ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amely szerint az EUMSZ 270. cikk szintén alkalmazandó a tisztviselői vagy a helyi alkalmazotttól eltérő tisztségre pályázó személyekre.
- 30 A felperes hozzáteszi, hogy annak, hogy 2021. február 5-én keresetet indított a megtámadott határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk alapján, amelyet T-75/21. számon vettek nyilvántartásba, nincs hatása a jelen ügyre, és vitatja, hogy a jelen keresetet illetően perfüggőség állna fenn.
- 31 A Tanács mind a megtámadott határozatot, mind pedig a panaszt elutasító határozatot illetően a kereset elutasítását kéri. A Tanács a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet perfüggőség miatt, de mindenesetre a Törvényszéknek az EUMSZ 270. cikk alapján fennálló hatáskörének hiánya miatt nyilvánvalóan elfogadhatatlannak tartja. A Tanács szerint nyilvánvalóan megalapozatlan a panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelem.

- 32 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a jogvita a Tanács két határozatára vonatkozik, amelyek közül az egyik valamely személynek egy másik személy helyett a Portugál Köztársaság európai ügyészévé való kinevezésére irányul, a másik pedig azon panasz elutasítására, amelyet a felperes – akit nem neveztek ki e tagállam európai ügyészévé – a Tanács kinevezéséről szóló határozatával szemben terjesztett elő.
- 33 Annak meghatározása érdekében, hogy a felperes jogosan indított-e keresetet az EUMSZ 270. cikk alapján e határozatokkal szemben, meg kell vizsgálni, hogy a közte és a Tanács között az említett határozatokkal kapcsolatos jogvita a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett az Unió és alkalmazottai közötti jogviták körébe tartozik-e.
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Unió és annak alkalmazottai közötti jogvita fogalmát az ítélkezési gyakorlat kiterjesztően értelmezi, aminek következtében ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni az olyan személyekre vonatkozó jogvitákat, akik sem tisztviselői, sem alkalmazotti jogállással nem rendelkeznek, de arra igényt formálnak (lásd a Sanders és társai kontra Bizottság ügyben 2004. október 5-én hozott ítéletet, T-45/01, EU:T:2004:289, 45. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez azon személyekre vonatkozik, akik olyan álláshelyre pályáznak, amelynek kinevezési feltételeit a személyzeti szabályzat vagy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek határozzák meg.
- 35 Ami az Európai Ügyészséget illeti, fontos megjegyezni, hogy a személyzeti szabályzat nem minden rendelkezése alkalmazható rá önmagában. A 2017/1939 rendeletből kitűnik, hogy e rendelet rendelkezései határozzák meg, hogy a személyzeti szabályzat vagy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek egyes rendelkezései mennyiben alkalmazandók az európai ügyészekre.
- 36 A 2017/1939 rendelet 96. cikkének (1) bekezdése ugyanis előírja, hogy a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek alkalmazandók az európai főügyészre és az európai ügyészekre, a delegált európai ügyészekre, az adminisztratív igazgatóra, valamint az Európai Ügyészség személyzetére, „ha e rendelet eltérően nem rendelkezik”.
- 37 Hasznos kiemelni, hogy a 2017/1939 rendeletnek a fenti 4. és 5. pontban említett 2. cikke 4. pontjával és 12. cikkével összhangban az európai ügyészek nem tartoznak az Európai Ügyészség személyi állományának tagjai közé.
- 38 Ami az európai ügyészeknek a jelen ügy tárgyát képező kinevezését illeti, az említett rendeletnek a fenti 6. és 7. pontban hivatkozott 16. cikke különös eljárást határoz meg, sajátos részletszabályokkal.
- 39 E rendelkezés többek között kizárólag az európai ügyészség létrehozására irányuló megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok számára biztosítja, hogy a kinevezési eljárás végén a Tanács által kinevezett európai ügyészük legyen. E rendelkezés lehetővé teszi számukra, hogy a kinevezést megelőzően három olyan jelöltet jelöljenek, akik – tekintettel a jelöltekre vonatkozó azon kötelezettségre, hogy az őket jelölő tagállam ügyészi vagy bírói karának aktív tagjai legyenek – elvben az adott állam állampolgárai.

- 40 Ezáltal az említett rendelkezés olyan *sui generis* eljárást ír elő, amely eltér az Európai Ügyészség személyzetének felvételére alkalmazandó eljárástól, mivel pontosítja, hogy e személyzetet a 2017/1939 rendelet 96. cikke (2) bekezdésének megfelelően az Unió tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szabályok és rendelkezések szerint veszik fel.
- 41 Meg kell jegyezni, hogy az európai ügyészek kinevezési eljárása nem követeli meg az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának – a személyzeti szabályzat 27. cikkében előírthoz hasonló – tiszteletben tartását az összes tagállam – ideértve a megerősített együttműködésben részt nem vevő tagállamok – állampolgárai számára.
- 42 Ezenkívül a 2017/1939 rendelet 16. cikkéből az következik, hogy az európai ügyészeket nem az Európai Ügyészség kinevezésre jogosult hatósága, és nem is annak munkaszerződés megkötésére jogosult hatósága, hanem a Tanács nevezi ki. Az a tény, hogy a megtámadott határozat kimondja, hogy a kiválasztott személyeket, köztük Moreira Alves d'Oliveira Guerrát, AD 13 besorolási fokozatba tartozó ideiglenes alkalmazottként nevezik ki európai ügyészekké, nem elegendő azon következtetés levonására, hogy a Tanács az európai ügyészek kinevezése során kinevezésre jogosult hatóságként vagy munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságként járt el.
- 43 Az európai ügyészek kinevezésére irányuló eljárás *sui generis* jellege azzal magyarázható, hogy – amint arra lényegében a Tanács helyesen rámutat – az olyan személyekre vonatkozik, akiknek ezen együttműködés keretében különleges, magas szintű felelősséget kell vállalniuk az Unió intézményi rendszerében.
- 44 Pontosítani kell, hogy az európai ügyészeket csak a 2017/1939 rendelet 16. cikke alapján történő kinevezésüket követően veszik fel az említett rendelet 96. cikke (1) bekezdésének második albekezdésének megfelelően az Európai Ügyészség ideiglenes alkalmazottjaiként, az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alapján. Az említett bekezdésből az következik, hogy kizárólag az európai ügyészek foglalkoztatási és díjazási feltételei tartoznak az alkalmazási feltételek és az Európai Ügyészség munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságának hatáskörébe. Más a helyzet az ezen ügyészek kinevezésére vonatkozó feltételek és eljárások esetében.
- 45 Mivel ez utóbbi feltételeket és eljárásokat nem határozza meg a személyzeti szabályzat vagy az alkalmazási feltételek, az azokkal kapcsolatos jogviták nem tekinthetők az EUMSZ 270. cikk értelmében vett, az Unió és annak alkalmazottai közötti jogvitáknak.
- 46 A felperes többi érve nem alkalmas e következtetés megkérdőjelezésére.
- 47 Egyrészt a felperes nem hivatkozhat érvényesen az 1996. július 11-i Gomes de Sá Pereira kontra Tanács végzésre (T-30/96, EU:T:1996:107) annak alátámasztása érdekében, hogy jogszerűen indított keresetet az EUMSZ 270. cikk alapján.
- 48 Kétségtelen, hogy az 1996. július 11-i Gomes de Sá Pereira kontra Tanács végzés (T-30/96, EU:T:1996:107) 22–25. pontja lényegében azon ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amely szerint az uniós bíróságnak az Unió és alkalmazottai közötti valamennyi jogvita elbírálására vonatkozó hatáskörét úgy kell értelmezni, hogy az nem csupán azon személyekre alkalmazandó, akik tisztviselők vagy a helyi alkalmazottaktól eltérő jogállású alkalmazottak, hanem azokra is, akik ilyen minőséget tulajdonítanak maguknak, és megállapítást nyert, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsai tagjainak kinevezését a személyzeti szabályzatban előírt jogorvoslati eljárások révén kell vitatni.

- 49 Mindazonáltal az 1996. július 11-i Gomes de Sá Pereira kontra Tanács végzésben (T-30/96, EU:T:1996:107) alkalmazott megoldás nem ültethető át a jelen ügyre, mivel – ahogyan arra a Tanács helyesen rámutat – az EUIPO fellebbezési tanácsai tagjainak kinevezése más szabályozást követ, mint az európai ügyészek kinevezésére alkalmazandó szabályozás. Ami e fellebbezési tanácsok tagjait illeti, az arra vonatkozó szabályozás a személyzeti szabályzat, az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek és az e rendelkezések végrehajtási szabályainak alkalmazását írja elő azon alkalmazottakra, akik közé az említett tagok tartoznak (lásd ebben az értelemben: 1996. július 11-i Gomes de Sá Pereira kontra Tanács végzés, T-30/96, EU:T:1996:107, 22. és 23. pont). Ezzel szemben, ami az európai ügyészek kinevezését illeti, ahogyan az a fenti 35–44. pontból kitűnik, a 2017/1939 rendeletben a jogalkotó *sui generis* rendszer létrehozása mellett döntött, amely szerint az európai ügyészek nem tartoznak az Európai Ügyészség személyzetéhez, amint az a fenti 37. pontban már megállapításra került.
- 50 Másrészt a 2018/1696 végrehajtási határozat melléklete az európai főügyész kinevezésére vonatkozó részében, amelyre egyébként a felperes hivatkozik, nem teszi lehetővé a felperes számára, hogy keresetét az EUMSZ 270. cikkre alapítsa.
- 51 E mellékletnek a 2017/1939 rendelet 14. és 16. cikkével összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből ugyanis kitűnik, hogy az európai főügyész és az európai ügyészek kinevezési mechanizmusait az eljárás minden szakaszában sajátos jellemzők vezérlik.
- 52 E tekintetben, figyelemmel többek között arra, hogy az európai főügyész kiválasztására irányuló eljárás az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett nyilvános felhívással kezdődik, a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdésén alapuló panasz Tanácshoz való benyújtásának lehetősége kizárólag az európai főügyész állására pályázó személyek számára, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület nekik sérelmet okozó határozatával szemben, valamint az e testület által összeállított, e pályázók nevét nem tartalmazó listával szemben nyitott.
- 53 Ezzel szemben az európai ügyészek kinevezésére irányuló eljárás keretében, amely három jelöltnek a megerősített együttműködésben részt vevő egyes tagállamok általi kijelölésével kezdődik, a panasz lehetősége nem terjeszthető ki a Tanács azon határozataira, hogy a jogalkotó egyértelműen kifejezett akarata hiányában nem nevez ki bizonyos jelölteket az európai ügyészi tisztségre.
- 54 A fentiek összességéből következik, hogy a jelen jogvita nem tekinthető az EUMSZ 270. cikk értelmében vett, a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett az Unió és annak egyik alkalmazottja közötti jogvitának.
- 55 A Törvényszék tehát nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a megtámadott határozattal szemben indított jelen kereset elbírálására.
- 56 Egyébiránt, mivel ez utóbbi határozat nem a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek hatálya alá tartozó határozat, nem tekinthető úgy, hogy a felperes által a megtámadott határozattal szemben benyújtott panasz, valamint a Tanács által hozott, e panaszt elutasító határozat a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek hatálya alá tartozhat. A Törvényszéknek tehát nyilvánvalóan nincs hatásköre a panaszt elutasító határozat elbírálására sem.

- 57 Az ítélezési gyakorlat szerint a felperesre tartozik keresete jogi alapjának megválasztása, és nem az uniós bíróság feladata, hogy saját maga válassza meg a legmegfelelőbb jogi alapot (lásd: 2014. október 24-i Technische Universität Dresden kontra Bizottság ítélet, T-29/11, EU:T:2014:912, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). Márpedig a megtámadott határozattal szembeni jelen keresetet nem lehet úgy tekinteni, mint amelyet az EUMSZ 263. cikk alapján nyújtottak be, mivel a felperes kifejezetten hivatkozott az EUMSZ 270. cikkre, függetlenül attól, hogy már indított-e keresetet a megtámadott határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk alapján a T-75/21. sz. ügyben, amely a 2021. július 8-i Mendes de Almeida kontra Tanács végzés (T-75/21, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:424) alapjául szolgált.
- 58 Ami a panaszt elutasító határozatot illeti, mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a felperes a jelen ügyben az EUMSZ 263. cikk alapján kívánt keresetet indítani e határozattal szemben, és anélkül, hogy határozni kellene arról, hogy az ilyen kereset elfogadható-e, elegendő megállapítani, hogy a fenti 35–54. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt a Tanács kinevezésre jogosult hatósága nem rendelkezett hatáskörrel a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikke alapján benyújtott panasz elbírálására, ezért azt jogosan utasította el. A kereset tehát e tekintetben mindenképpen nyilvánvalóan megalapozatlan.
- 59 A keresetet következésképpen el kell utasítani.

A költségekről

- 60 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén felül a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék Ana Carla Mendes de Almeidát kötelezi a költségek viselésére.**

Luxembourg, 2020. június 13.

E. Coulon
hivatalvezető

H. Kanninen
elnök